

wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat de voor deze levering of dienst, of voor eerdere of latere leveringen of diensten verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde, geheel of gedeeltelijk onbetaald zou blijven, met de persoon die tot voldoening van de belasting gehouden is, hoofdelijk verplicht kan worden deze belasting te voldoen. Een dergelijke regeling moet evenwel de algemene rechtsbeginselen eerbiedigen die deel uitmaken van de communautaire rechtsorde, met name het rechtszekerheids- en het evenredigheidsbeginsel.

- 2) Artikel 22, lid 8, van de Zesde richtlijn (77/388), zoals gewijzigd bij de richtlijnen 2000/65 en 2001/115, moet aldus worden uitgelegd dat het een lidstaat niet toestaat om een regeling vast te stellen als aan de orde in het hoofdgeding, die bepaalt dat een belastingplichtige aan wie goederen zijn geleverd of voor wie een dienst is verricht, en die wist of redelijkerwijs kon vermoeden dat de voor deze levering of deze dienst, of voor eerdere of latere leveringen of diensten verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde geheel of gedeeltelijk onbetaald zou blijven, met de persoon die tot voldoening van de belasting gehouden is, hoofdelijk kan worden verplicht deze belasting te voldoen, en evenmin om een regeling vast te stellen ingevolge welke een belastingplichtige kan worden verplicht zekerheid te stellen voor de betaling van belasting over de toegevoegde waarde die opeisbaar is of kan worden van de belastingplichtige aan wie hij die goederen levert of voor wie hij die diensten verricht, of door wie deze goederen hem worden geleverd dan wel deze diensten worden verricht.

Deze bepaling verzet zich daarentegen niet tegen een nationale regeling die aan eenieder die overeenkomstig een op de grondslag van artikel 21, lid 3, van de Zesde richtlijn (77/388) vastgestelde nationale maatregel hoofdelijk verplicht is, de belasting over de toegevoegde waarde te voldoen, de verplichting oplegt, zekerheid te stellen voor de betaling van de verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde.

⁽¹⁾ PB C 273 van 6.11.2004.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 mei 2006 — The Sunrider Corp./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-416/04 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Artikelen 8, lid 1, sub b, 15, lid 3, en 43, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 40/94 — Verwaringsgevaar — Gemeenschapsmerkaanvraag voor woord VITAFRUIT — Oppositie door houder van nationaal woordmerk VITAFRUT — Normaal gebruik van ouder merk — Bewijs van toestemming van houder in gebruik van ouder merk — Soortgelijkheid van waren)

(2006/C 165/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: The Sunrider Corp. (vertegenwoordiger: A. Kockläuner, Rechtsadvocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: S. Laitinen en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 8 juli 2004, Sunrider/BHIM (zaak T-203/02), houdende verwerping van een beroep ingesteld door de aanvrager van het woordmerk „VITAFRUIT” voor waren van de klassen 5, 29 en 32 en strekkende tot vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 8 april 2002 in zaak R 1046/2000-1 tot verwerping van het beroep tegen de beslissing van de oppositieafdeling waarbij de inschrijving van dat merk ten dele is geweigerd in het kader van de oppositie die is ingesteld door de houder van het nationale woordmerk „VITAFRUT” voor sommige waren van de klassen 30 en 32

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) The Sunrider Corp. wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 300 van 4.12.2004.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 4 mei 2006 [verzoek van het Bundesgerichtshof (Duitsland) om een prejudiciële beslissing] — Massachusetts Institute of Technology

(Zaak C-431/04) ⁽¹⁾

(Octrooirecht — Geneesmiddelen — Verordening (EEG) nr. 1768/92 — Aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen — Begrip „samenstelling van werkzame stoffen”)

(2006/C 165/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof